

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3608/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izjaviteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Zvonimira Gašparovića, OIB: 16190241558, Crikvenica, Kotorska 12, u ime i za račun stečajnog dužnika Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju, Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 3, OIB: 90597351898, kojeg zastupa punomoćnik Pavao Mrkonjić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Stečajna masa iza Inženjer Branko Međurečan d.o.o. u stečaju, OIB: 97474075983, Koprivnica, Dravska ulica 1, kojeg zastupa punomoćnik Kazimir Ferenčić, odvjetnik u Crikvenici, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 314.070,35 EUR, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-26/2024-15 od 30. lipnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-26/2024-15 od 30. lipnja 2025.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-26/2024-15 od 30. lipnja 2025. odbijen je tužbeni zahtjev na utvrđenje osnovanim osporavanja da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 314.070,35 EUR kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (točka I. izreke). Naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 23.670,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za trgovačke ugovore od 30. lipnja 2025. do isplate (točka II. izreke).

2. Protiv presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga označenih u članku 353. stavku 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP). Ukratko ističe da je sud donošenjem presude počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a budući presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, a obrazloženje presude je nejasno i nerazumljivo. Isto tako pogrešno je sud primijenio materijalno pravo zbog čega je donio nepravilnu odluku.

Predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti presudu i predmet vratiti istom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Drugostupanjski sud je ispitao presudu sukladno odredbi članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud je utvrdio da je presuda pravilna i na zakonu osnovana.

6. Suprotno navodima žalitelja, niti u postupku koji je prethodio donošenju presude niti u presudi nisu ostvarene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a niti one na koje ukazuje opisno žalitelj u žalbi. Suprotno navodima žalitelja, imajući u vidu činjenično stanje spisa ocjena je ovoga vijeća da je sud pravilnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku pravilno primijenio odredbe kojima je regulirano pripremanje glavne rasprave (članci 277.-293. ZPP-a), odnosno glavna rasprava (članci 294.-324. ZPP-a). Isto tako, nije ostvarena bitna povreda odredaba iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a budući je izreka presude jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama i primjeni relevantnog materijalnog prava.

7. Naime, prvostupanjski sud je vrlo jasno i detaljno obrazložio odluku budući je sastavni element prava na pošteno suđenje i pravo na obrazloženu sudsku odluku koje obuhvaća obvezu suda da iznese razloge za svoju odluku. Iako to ne znači dužnost pružanja detaljnog odgovora na svaki navod stranke, obveza je suda da iznese dostatne razloge o ključnim elementima spora, odnosno onima koji su od odlučnog značaja za njegov ishod, a koje stranke ističu u svojim podnescima i tijekom postupka. Ovo vijeće smatra da u predmetnoj presudi su izneseni dostatni razlozi o ključnim elementima spora, a na koje su stranke ukazivale tijekom postupka.

8. Predmet spora je tužbeni zahtjev na utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine u iznosu od 314.070,35 EUR koja je prijavljena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-105/23 nad dužnikom Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju, Bjelovar.

9. Nije sporno da je rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-105/23-95 od 28. studenog 2023. tužitelj upućen na parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporenog potraživanja; te da je to rješenje potvrđeno rješenjem ovoga suda poslovni broj PŽ-75/2024 od 17. siječnja 2024. te se ukazuje na obrazloženje citiranog drugostupanjskog rješenja, a bez potrebe ponavljanja.

10. Nadalje, nije sporno da je društvo KOMSTING d.o.o. na temelju presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2381/96 od 8. travnja 1998. prema

predniku stečajnog dužnika Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju, društvu Adrias d.o.o., Crikvenica, steklo tražbinu koja se odnosi na iznos od 574.487,26 kn glavnice, parničnih troškova u iznosu od 34.055,67 kn i zakonske zatezne kamate u iznosu od 1.013.203,82 kn. Dalje, ugovorom o ustupu tražbine od 3. prosinca 1998. KOMSTING d.o.o. je prenio tu tražbinu na tuženikovog prednika Inženjer Branko Međurečan d.o.o., Kalinovac; te je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-617/01 od 15. svibnja 2002. utvrđeno da je taj ugovor bez pravnog učinka prema stečajnoj masi društva KOMSTING d.o.o. u stečaju. Isto tako citirana presuda je potvrđena presudom ovog suda poslovni broj PŽ-7978/03 od 19. prosinca 2006. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-72/07 od 4. srpnja 2007.; te se ukazuje na obrazloženja navedenih odluka, a bez potrebe ponavljanja. Nije sporno da je tuženik rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Tt-22/2284-11 od 13. srpnja 2022. brisan iz sudskog registra.

11. Nije sporno da je tuženik pravovremeno prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad dužnikom Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju, Bjelovar, 13. rujna 2023. u iznosu od 314.070,35 EUR odnosno 2.366.363,05 kn i koja tražbina obuhvaća iznos od 43.750,00 kn troškova parničnog postupka u predmetu Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-8/22 radi proglašenja nedopuštenom ovrhe na nekretnini stečajnog dužnika Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju i tražbine u iznosu od 608.463,43 kn koja se odnosi na glavicu u iznosu od 574.487,26 kn i troškove parničnog postupka u iznosu od 37.055,67 kn u odnosu na parnicu koja se vodila između društva KOMSTING d.o.o. i Adrias d.o.o. pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem P-2381/96 a sve sa zakonskim zateznim kamatama. Nije sporno da je prijava podnesena na temelju pravomoćne presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-8/22 i pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrši Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj Ovr-1056/00 od 31. listopada 2001. Stoga dakle nije sporno da se potraživanje u iznosu od 314.070,35 EUR temelji na ovršnoj ispravi.

12. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim tužiteljeve navode da tuženik nema stranačku sposobnost iz razloga što je brisan iz sudskog registra. Stečajnoj masi je zakonom priznato pravo da se pred sudom pojavi kao subjekt i da ima jus standi in iudicio (pravo stajanja pred sudom, a sve u smislu članka 133. stavka 1., članka 289. stavka 4. i članka 437. stavka 3. Stečajnog zakona). Stečajna masa se upisuje u sudski registar, međutim, činjenica ako stečajna masa nije upisana u sudski registar – ne predstavlja zapreku za vođenje postupka. Upis stečajne mase u sudski registar je deklaratornog karaktera; a izneseno je izraženo u odlukama ovoga suda poslovni broj PŽ-75/2024-2 od 17. siječnja 2024. i PŽ-4899/2022-2 od 16. siječnja 2023. Prihvaća se zaključak prvostupanjskog suda kada ne prihvaća tužiteljevu tvrdnju da tražbina ne postoji zato što je to utvrđeno presudama Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj PŽ-617/01 od 15. svibnja 2022., ovoga suda poslovni broj PŽ-7978/03 od 19. prosinca 2006. i Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-72/07 od 4. srpnja 2007. Iz navedenih odluka proizlazi da su sudovi utvrđivali postojanje pretpostavki za pobijanje Ugovora o ustupu tražbine od 3. prosinca 1998. u smislu članka 131. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03,

187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96). Netočno navodi tužitelj da je u tom postupku odlučeno o nepostojanju predmetne tražbine kao o prethodnom pitanju. Prema članku 12. stavku 2. ZPP-a sud nije vezan činjeničnim utvrđenjima sudova u tom postupku; a u stečajnom postupku nad tuženikom nije prijavljena samo tražbina po presudi Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-2381/96 od 8. travnja 1998. već i tražbina po presudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-8/22-77 od 26. siječnja 2022.

13. U odnosu na učinak presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-617/01 od 15. svibnja 2022. sud pravilno ukazuje da je člankom 141. stavkom 5. SZ/96 propisano da ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijana pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje. Prema tome pravomoćna presuda koja je donesena u parnici za pobijanje pravnih radnji djeluje prema stečajnom dužniku odnosno stečajnoj masi i svim stečajnim vjerovnicima, međutim ne i prema dužnicima stečajnog dužnika. Upravo i da se utvrdi da je ugovor o ustupu tražbine bez učinka prema stečajnoj masi – taj ugovor ne gubi učinak prema dužniku. Ukoliko se utvrdi da je određena pravna radnja bez učinka prema stečajnoj masi, ne znači da se radi o nevaljanoj pravnoj radnji već se takvoj pravnoj radnji samoograničeno oduzima učinak i to u odnosu na stečajnu masu stečajnog dužnika. Stoga pravilno sud zaključuje da je tuženik legitimiran prijaviti tražbinu u stečajnom postupku protiv dužnika, ali će zbog utvrđenja da je pravna radnja (ugovor o ustupu tražbine) bez učinka prema stečajnoj masi prenositelja tražbine Komsting d.o.o. biti dužan vratiti u stečajnu masu društva Komsting d.o.o. (tako i u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III/3078/2008 od 15. ožujka 2012.).

14. Pravilno je sud ocijenio da je neosnovana tužiteljeva tvrdnja da je tražbina prestala kompenzacijom. Naime, učinke Ugovora o ustupu tražbine između Komsting d.d. i prednika tuženika od 3. prosinca 1998. treba ocjenjivati kroz odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO/78), a i učinke eventualne kompenzacije između Komsting d.d. i Adrias d.o.o. iz višestrukih kompenzacija koje su priložene spisu (list 55. – 56. spisa) proizlazi da su sklopljene 1999. godine.

15. Prema odredbi članka 436. stavka 1. ZOO/78, vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na novoga svoje potraživanje, izuzev onog čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koje je vezano za ličnost vjerovnika, ili koje se po svojoj prirodi protivi prenošenju na drugoga.

16. Prema članku 438. stavku 1. ZOO/78, za prijenos potraživanja nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupilac dužan obavijestiti dužnika o izvršenom ustupanju; a prema stavku 2. – ispunjenje izvršeno ustupiocu prije obavijesti o ustupanju pravovaljano je i oslobađa dužnika obveze, ali samo ako nije znao za ustupanje, inače obveza ostaje i on ju je dužan ispuniti.

17. Imajući u vidu citirane odredbe Zakona o obveznim odnosima, proizlazi da je dužnik Adrias d.o.o. obvezu prema Komsting d.o.o. u svezi presude Trgovačkog

suda u Rijeci poslovni broj P-2381/96 mogao ispuniti prije primitka obavijesti o ustupanju na sve načine na koje se ta obveza može ispuniti, između ostaloga, i prijebojem. Nakon što je obaviješten o ustupu, dužnik tražbinu ne može više ispuniti ustupitelju nego primatelju. Člankom 440. stavcima 1. i 2. ZOO/78 propisano je da primalac ima prema dužniku ista prava koja je ustupilac imao prema dužniku do ustupanja, te da dužnik može istaći primaocu pored prigovora koje ima prema njemu i one prigovore koje je mogao istaći ustupiocu do časa kad je saznao za ustupanje. Člankom 340. stavkom 1. ZOO/78 propisano je da dužnik ustupljenog potraživanja može prebiti primaocu ona svoja potraživanja koja je do obavijesti do ustupanju mogao prebiti ustupiocu. Iz podataka u spisu sud nije mogao utvrditi je li u trenutku kada su izvršene višestruke kompenzacije između društava Komsting d.o.o., Adrias d.o.o., Čola promet d.o.o., Sesvete, T.T.E.G. Dramalj, GZR Cvitković Robert, dužnik Adrias d.o.o. bio obaviješten o ustupu sporne tražbine ili ne.

18. Ocjenom i analizom presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-75/07-2 od 4. srpnja 2007. proizlazi da se prema članku 4. Ugovora o ustupanju tražbine od 3. prosinca 1998. ustupom podmiruje obveza Komsting d.o.o. prema tuženikovom predniku iz ugovora o građenju od 17. studenog 1997. u iznosu od 1.869.782,14 kn.

19. Člankom 444. ZOO/78 regulirano je ustupanje mjesto ispunjenja ili radi naplaćivanja; i prema stavku 1. – kad dužnik mjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoje potraživanje ili jedan njegov dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljenog potraživanja; a prema stavku 2. – ali, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoje potraživanje samo radi naplaćivanja, njegova se obveza gasi odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljeno potraživanje; a prema stavku 3. - u oba slučaja primalac je dužan predati ustupiocu sve što je naplatio preko iznosa od potraživanja prema ustupiocu; a prema stavku 4. – u slučaju ustupanja radi naplaćivanja dužnik ustupljenog potraživanja može ispuniti svoju obvezu i prema ustupiocu, čak i kad je obaviješten o ustupanju. Stoga je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da je potrebno ocijeniti je li Ugovorom o ustupu tražbine od 3. prosinca 1998. se radilo o ustupu radi ispunjenja ili umjesto ispunjenja, odnosno je li o ustupu obaviješten dužnik Adrias d.o.o. ili ne; a sve da bi se u konkretnom slučaju moglo odlučiti o tužiteljevom prigovoru da je tuženikova tražbina prestala prijebojem između Komsting d.o.o. i Adrias d.o.o. Pravilno sud zaključuje da tužitelj u tom smislu nije predložio dokaze, a navedeno ne proizlazi niti iz provedenih dokaza.

20. Sud ocjenom i analizom dokumentacije koja prileži na listu 53. – 64. spisa zaključuje da iz priloženih kompenzacija iz 1999. godine se radi o tzv. višestranom prijeboju odnosno multilateralnoj kompenzaciji. Prema članku 26. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj 117/01), prijeboj (kompenzacija), pa i onaj višestrani, predstavlja obračunsko plaćanje odnosno namiru međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika bez uporabe novca. Za višestrani prijeboj nije dovoljna samo izjava o prijeboju u smislu članka 337. ZOO/78 budući do prestanka međusobnih tražbina dolazi tek kad svi sudionici sklope ugovor o prijeboju. Za višestrani prijeboj ne traži se uzajamnost pa svaki sudionik ne mora istodobno biti i vjerovnik i dužnik ostalih sudionika. Radi se o posebnoj administrativnoj kompenzaciji

i tražbina prestaje tek kad banka u svojstvu osobe ovlaštene za platni promet izvrši obračun međusobnih potraživanja sudionika kompenzacije, a sve u smislu odredaba Zakona o platnom prometu u zemlji.

21. Pravilno sud ocjenjuje da je na tužitelju bio teret dokazivanja tvrdnje o višestrukome prijeboju kao načinu prestanka sporne tražbine u smislu članka 219. ZPP-a budući je tuženik osporio tužiteljev prigovor prijeboja.

22. I ovaj sud prihvaća zaključak da tužitelj nije dokazao da je došlo do multilateralne kompenzacije u kojoj su sudjelovali Komsting d.d. i Adrias d.o.o. budući nije moguće utvrditi je li utuženo potraživanje prestalo prijebojem, a sve imajući u vidu dokumentaciju koja prileži spisu budući iz te dokumentacije nije moguće zaključiti koje su točno tražbine i u kojem iznosu između sudionika višestranog prijeboja prestale; zbog čega je pravilno sud primjenom pravila o teretu dokazivanja ocijenio tužbeni zahtjev neosnovanim.

23. Pravilna je i zakonita odluka o parničnom trošku, kako po osnovi u smislu članka 154. ZPP-a tako i u odnosu na odredbu članka 155. ZPP-a u odnosu na visinu dosuđenih i odmjerenih troškova. Isto tako, žalitelj u žalbi ne navodi razloge zbog kojih osporava navedenu odluku.

24. Navodima žalbe tužitelj nije osnovano doveo u sumnju pravilnost i zakonitost razloga sadržanih u obrazloženju presude kao ni pravilnost ni zakonitost odluke sadržane u izreci presude.

25. Slijedom iznesenog, valjalo je na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tužitelju žalbu i potvrditi presudu; a sve kakao je odlučeno u izreci ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 7. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **9-3087d-797cc**

Kontrolni broj: **021ed-bbbc5-3b9b3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Branka Šabarić Zovko, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.